

„Трійка” зробила крок вперед

[М. Михайлина]

#22-23 от 14.10.2004

Щорічно в НТУ «ХПІ» проводиться конкурс на звання кращого гуртожитку нашого університету. Кілька років поспіль перше місце займає гуртожиток №7, в якому проживають студенти МШ, МТ та ЕК факультетів. У 2003 році «срібним» призером став гуртожиток №3 (ЕК, ФТ факультети). Що ж дозволило «трійці» досягти такого успіху, адже в минулому році була „бронза”? Про це розповідає заступник декана ЕК факультету з виховної роботи доцент А.О. Федоров.

– У минулому році, як і в усі попередні, ми плідно попрацювали, щоб зробити проживання в нашому гуртожитку більш комфортним. Це і підтримання силами самих студентів чистоти і порядку в приміщеннях, і проведення загальних ремонтних робіт, і оновлення устаткування у комп’ютерному класі та меблів у гуртожитку взагалі. Але якщо говорити чесно, наше «срібло» – це цілком заслуга студентських ремонтних бригад, до складу яких входять в основному фізтехівці. Ми, тобто деканат і адміністрація гуртожитку, лише замовляємо матеріали й інструменти, а студенти вже працюють на совість, адже ж їм тут жити. Хочу висловити подяку і дирекції студмістечка, адміністрації та персоналу гуртожитку № 3, що допомагають нам.

– Андрію Олексійовичу, ми знаємо, що університет нагороджує переможців та призерів подарунками та грошовими преміями. Що ви вирішили зробити із цими грошима, щоб, так би мовити, полегшити життя студентів?

– Керівництво «трійки» вирішило облаштувати для наших мешканців невеликий спортивний зал. У нас було вільне приміщення, в якому вже зроблено ремонт і поставлені тренажери, більярдний та тенісний столи – усе, щоб студенти могли, відпочиваючи, підтримувати форму та з користю проводили вільний від навчання час.

– Скажіть, будь ласка, невже у вашого гуртожитку немає проблем?

– Проблеми, звичайно ж, є і їх багато. Головне питання, що потребує негайного вирішення, це вітраж на фасаді. Річ у тім, що металевий каркас прогнів, і ми турбуємося, що скло може посипатися. Також привертає увагу і відсутність витяжок у душових кімнатах, адже від вологи руйнується цегла. Звичайно ж, керівництво університету пообіцяло нам допомогти із вирішенням цих проблем. Поруч з гуртожитком ростуть старезні дерева, і було прийнято рішення провести озеленення території. Лишилося знайти саджанці. Та це вже нам разом із студентами під силу.

Також своїми враженнями про гуртожиток № 3 поділилися з нами і Зоя Черниш, заступник голови Студентської Ради, та Світлана Шолда, староста 8-го поверху. Обидві навчаються на факультеті бізнесу та фінансів, у групі 20-в. Дівчата перейшли навчатися з економічного факультету на БФ, при цьому вони вирішили не змінювати гуртожиток. Що ж такого прикметного в „трійці”?

– Ми чули багато гарних відгуків про цей гуртожиток, коли тільки оселилися. А вже

влаштувавшись там, не захотіли лишати „насиджене місце”. Ще, як і в усіх гуртожитках ХПІ, кожного року у нас проводиться ремонт. У минулому році, наприклад, нам облаштували комп’ютерний клас, зробили читальний зал для студентів, поставили телевізор, так що наші хлопці мають змогу всі разом дивитися футбол, адже в компанії веселіше. А ще нам нещодавно відремонтували селекторний зв’язок.

– Розкажіть нам, що ви робите для того, що життя в вашому гуртожитку було веселіше, адже і ви, Зоє, і ви, Світлано, не просто студенти і мешканці, а маєте певні зобов’язання і перед студентами, і перед керівництвом гуртожитку?

– Ми, наприклад, влаштовуємо різноманітні конкурси: на найкращу кімнату, малюнок. А ще проводимо змагання з пінг-понгу та шахмат, футболу (ЕК проти ФТ). З дозволу коменданта Надії Інокентіївни Чен силами самих студентів було облаштовано дискозал, і тепер ми влаштовуємо там свята. А щодо допомоги нашому керівництву, ми маємо право штрафувати порушників, наприклад, тих, що без поважної причини запізнюються до гуртожитку.

– Дівчата, поясніть, що означає у гуртожитку „штраф”?

– Вимити плиту на кухні, чи заклеїти вікна, чи прибрати територію навколо „трійки”. Ми намагаємося допомогти коменданту, щоб і надалі наш гуртожиток посідав призові місця.